RADY PRAKTYCZNE

Dodatek do Nr. 23

DWUTYGODNIKA „MŁODA MATKA"

TREŚĆ DODATKU: Mody. Ubranka i sukienki. Paltociki. Temat do bajeczki. Ozdoby choinkowe. Opis ozdób choinkowych. Pierwsze śniadanie. Jak przyrządzać potrawy dla dzieci.

UBRANKA I SUKIENKI

Garderoba dziecka powinna się składać w zimie conajmniej z trzech sukienek lub ubranek: dwóch codziennych łatwych do prania i jednego strojniejszego.

Codzienną sukienkę radziłabym zrobić zwłaszcza dla młodszych dzieci z welwetu do prania (w prążki. tafelki, wygniatany w deseń) lub z flory, która jest nieco droższa i nie tak mocna, ale można ją dostać w bardzo ładnych kolorach. Welwet trzeba kupić w dobrym gatunku, aby nie puszczał w praniu.

Dla starszych chłopczyków ładnie wygląda ubranko z dwuch części— flanelkowa jasna koszulka i majteczki ciemniejsze z welwetu lub flory. Jest to praktyczne, bo majteczki najwięcej się brudzą.

Lepsze ubranko może być zrobione w ten sam sposób, ale majteczki uszyć z szewiotu lub aksamitu, a bluzeczkę białą z surowego jedwabiu lub popeliny. Barwny jedwabny krawat dopełni całości.

Strojną sukienkę dla starszej dziewczynki można zrobić z aksamitu kasha, popeliny lub surowego jedwabiu. Podajemy tu kilka ładnych fasonów strojnych sukienek, z których zapewne mamusia skorzysta robiąc sukienki na czas świąteczny.

Maleńkie dzieci do lat 3 lepiej ubierać cieplej i ograniczyć się do sukienek z flanelki, flory i welwetu.

Jasne sukienki dziewczynek przybiera się kolorowem naszyciem lub haftem.

P A L T O C I K I

Największym kłopotem mamusi jest paltocik. Sukienkę, a nawet ubranko dla chłopczyka zrobić można w domu z kawałka materjału tanio i prędko, ale paltocika nie radzę tak „kleić". Paltocik musi mieć dobry krój, inaczej nie będzie wyglądał dobrze i dlatego radzę stanowczo krój paltocika powierzyć komuś, kto zna się na tem.

Krój paltocika jest obecnie prosty, tylko dla maleńkich dzieci pozostał kloszowy, przybrania urozmaicone: plisy, zakłady, żeberka, naszycia w desenie geometryczne, tak jak i dla dorosłych niesymetryczne. Bardzo ładnie wyglądają paltociki z kasha we wszystkich odcieniach. Praktyczne, ale już bardzo obnoszone, są paltociki z welwetu, a zwłaszcza z imitacji baranka, która była tak modna kilka lat temu.

Dla chłopczyków najlepsze i najpraktyczniejsze są palta sporto-

we z angielskich materjałów. Kołnierz i mankiety z futerka. Coraz częściej stosowane są do paltocików dziecinnych imitacje futer, jako trwalsze i tańsze.

Dla maleńkich dzieci najładniej wyglądają paltociki białe. Należy więc je robić z materjałów białych, nadających się do prania w domu, a więc: flory, piki barchanowej, welwetu w deseń, flanelki. Wierzch robi się oddzielnie, a watolinę z podszewką przypina do wierzchu. W ten sposób pranie nie przedstawia trudności. Watolinę na piersiach i plecach można dać podwójnie, aby paltocik był cieplejszy.

Czapeczki najładniej wyglądają z tego samego materjału co i paltocik i przybrane futerkiem. Modne są też czapeczki sukienne przybrane aplikacją.

TEMAT DO BAJECZKI

Bajeczka o ptaszkach. Jest to skrót, który matka opowiadając dziecku dowolnie zmienia.

W krzaku koło domu było gniazdko. Wylęgło się w niem pięcioro piskląt. Mamusia ptaszków miała wiele pracy, zanim wykarmiła swe dzieci, ale gdy wyfrunęła z gniazdka same już sobie radziły, wyszukując ziarenka.

Było im dobrze i wesoło podczas lata, ale nadeszła zima.

Ziemia pokryła się śniegiem, nigdzie nie można znaleźć pożywienia. Biedne, głodne ptaszki pofrunęły do miasta, bo miały nadzieję, że może tam łatwiej przetrwają zimę.

Ryś i Basia pamiętali o ptaszkach i wszystkie okruszynki po śniadaniu wysypywali za okno, aby ptaszki miały co jeść.

Ptaszki codziennie rano przylatywały do okienka dzieci, zbierały okruszynki, a dzieci cieszyły się, że ptaszki już nie są głodne.

Bajeczkę tę trzeba opowiadać możliwie barwnie, malując jak wyglądały ptaszki, imitując jak piszczały, gdy przylatywała ich mamusia. Niech dzieci naśladują, jak fruwały ptaszki podczas lata.

Potem opisać niedolę ptaszków w zimie i znowu niech dzieci pokażą, jak ptaszki tuliły się do siebie, aby się rozgrzać. A w końcu podkreślić radość ptaszków, gdy dzieci wysypały im okruszynki.

Celem tej bajeczki jest podsunąć dzieciom myśl zaopiekowania się ptaszkami i z tą intencją trzeba bajeczkę opowiadać, wzbudzając w serduszkach współczucie dla niedoli ptaszków i chęć przyjścia im z pomocą. O tem, jak należy opowiadać bajeczki, pomówimy jeszcze obszerniej w jednym z najbliższych numerów.

Rys. 1.. Sukienki dla rocznego dziecka z jasnej flaneliki

Rys. Ubranko z szewiotu lub jasnej, bronzowej flory. Kieszonki zakończone chwaścikami.

Rys. 3. Sukienka z szafirowego aksamitu, kołnierzyk i mankiety koronkowe, krawat jedwabny.

Rys. 4. Strojna sukienka z niebieskiej popeliny lub lekkiej wełny, przód i karczek przybrany mereżką z wyszyciem.

Rys. 5. Strojna sukienka z różowego jedwabnego fularu, zrobiona cała z falbanek coraz szerszych. Na ramionach związana wstążką.

Rys. 6. Sukienka z czarnego aksamitu przybrana kolorowym galonem.

OZDOBY CHOINKOWE

Zbliżają się święta Bożego Narodzenia, trzeba zawczasu pomyśleć o ubraniu choinki. Przed samemi świętami tyle jest innych zajęć, że radzę już teraz zabrać się do roboty ozdób choinkowych.

Całą choinkę można ubrać zabawkami własnego wyrobu, dorzuciwszy trochę złotych nici i śniegu. Jeżeli wykona się ozdoby dokładnie ,a przy tem włoży się w tę pracę trochę pomysłowości, choinka będzie wyglądała prześlicznie.

Na tablicy wzorów podajemy kilka łatwych i efektownych ozdób choinkowych. Potrzebne są do nich: wydmuchane skorupki od jajek, paciorki, kolorowy papier i bibułka.

Oprócz tych wzorów radzimy porobić łańcuchy ze słomki i karbowanej bibułki: na długą nitkę nawleka się słomkę długości 2 do 4 cm., a następnie na krzyż dwa kawaki karbowanej bibułki, potem znowu słomka, potem bibułka, aż do końca. Bibułkę można użyć w dwuch kolorach, np. białą i czerwoną. Zamiast karbowaną bibułką można też słomkę podzielić krążkami lub gwiazdkami z kolorowej bibułki. Łańcuch taki wygląda bardzo lekko i efektownie.

Z wydmuchanych skorupek od jajek można zrobić wiele bardzo łatwych ozdób, przybierając poprostu skorupki kolorowemi paskami lub skrawkami papieru, złotemi lub srebrnemi gwiazdkami, albo nawet tylko pozłacając całe jajko. Złocone orzechy i szyszki dopełnią ładnego ubrania choinki.

Do złocenia radzę użyć złotego proszku i politury (można dostać jedno i drugie w składzie aptecznym).

Łatwiejsze ozdoby np. pawie piórka i łańcuchy można robić przy pomocy dzieci nawet zupełnie małych. Dzieci cztero i pięcioletnie zupełnie ładnie będą wycinały i nalepiały pawie oczka. Naturalnie napsują przy tem dużo papieru, ale nie trzeba się tem zrażać. Młodsze maleństwa, nawet trzyletnie, mogą nawlekać łańcuch, co ich będzie bawiło, a jak dumne będą, gdy na choince zobaczą łańcuch „swojej roboty“.

OPIS WZORÓW OZDÓB CHOINKOWYCH PODANYCH NA TABLICY WZORÓW

Fig. 1. Pawie piórka.

Wyciąć z kolorowych glansowapapierów i ze złotego po dwie formy, podług wzoru i ponaklejać jedne na drugie, tak aby obie strony były jednakowe. W środek wkleić nitkę kolorową, na którą przewleka się barwne paciorki.

Fig. 2. Wisiorek trójkątny.

Wyciąć dwa trójkąty z brystolu, nakleić z obu stron kolorowym papierem, ozdobić złotą gwiazdką i wisiorkami ze złotych paciorków.

Fig. 3. Koszyczek rożek.

Wyciąć z kolorowego papieru trójkąt, skleić brzegi, ozdobić złotemi gwiazdeczkami, paskami kolorowego papieru i złotym galonikiem. U dołu i u góry przyczepić złote lub srebrne podłużne pacioreczki i wykończyć chwastami ze złotej nitki.

Fig. 4. Wisiorek.

Wyciąć podług formy brystol, okleić z jednej strony srebrnym z drugiej złotym papierem, ozdobić kolorowemi nalepiankami lub gwiazdkami świecącemi, zakończyć dużymi koralikami.

Fig. 5. Dzbanuszek.

Wziąć jajko wydmuchane, wyciąć ze złotego papieru szyjkę, podług fig. 5-b, ponacinać, skleić dwa brzegi i nakleić u góry na jajko; taki sam kawałek papieru tylko krótszy, tworzy podstawę dzbanuszka, uszko robimy z paska złotego papieru. Dzbanuszek ozdabiamy świecącemi gwiazdkami.

Fig. 6. Podwójny wisiorek.

Wyciąć z brystolu 2 półksiężyce, skleić kolorowym papierem, ozdobić wycinankami ze złotego papieru i połączyć pacioreczkami.

Fig. 7. Główka.

Wziąć jajko wydmuchane, narysować lub namalować podług wzoru oczy, nos i t. d. Z kolorowego i złotego papieru zrobić dyadem do którego przyczepić jeden lub parę sznurków paciorków. Można główkę zrobić z brystolu, wtedy łatwiej ją przykryć, nie będzie jednak tak efektowna.

Fig. 8. Bomba z bibułki.

Bibułkę kolorową pociąć na kwadraty, złożyć podług fig.8-b i c, wyciąć ząbki, ponacinać do znaczków na fig. 8-a i zakręcić dwa razy każdy płatek, w miejscu d.

Trzeba to zrobić delikatnie, żeby nie zgnieść płatków. Potem 12 lub więcej takich krążków nawlec na nitkę (w środku krążka nawlekać), ściągnąć wszystkie razem i przyszyć w środku parę razy.

Fig. 9. Bomba szyszka.

Wyciąć 10 — 12 kółek z kolorowej bibuki, można w dwuch kolorach. Ponacinać (do znaczków na wzorku), posklejać brzegi oznaczone kreskami, tak by tworzyły rożki, nawlec na nitkę, jak fig. 8 i przeszyć parę razy.

PIERWSZE ŚNIADANIE

Pierwsze śniadanie powinno być posilne, bo zdrowe i normalne dziecko zwykle na pierwsze śniadanie ma najlepszy apetyt. Wstaje wypoczęte, nie zdążyło jeszcze niczem się podniecić, humor ma dobry. Wszystko to sprzyja, aby dziecko zjadło ze smakiem to co mu podadzą.

Niestety często mamusie skarżą się, że właśnie na pierwsze śniadanie dzieci nie chcą nic jeść. Dlaczego? Najczęściej nie stworzono mu odpowiednich warunków. Podano śniadanie w nieprzewietrzonym po nocy pokoju, dziecka nie umyto, często nawet porządnie nie ubrano, a więc dziecina zaspana jeszcze, w dusznej atmosferze zasiada do pierwszego śniadania i naturalnie zaraz zaczyna kaprysić. I cóż wtedy pomogą najsmaczniejsze i najzdrowsze potrawy!

Do śniadania dziecko powinno usiąść odświeżone po nocy: umyte, ubrane i uczesane, pokój w którym dziecko je śniadanie powinien być po nocy dobrze przewietrzony.

Ruch przy ubieraniu, orzeźwiające działanie wody i świeżego powietza wzmoże apetyt dziecka, które z ochotą i bez kaprysów zabiera się do jedzenia.

JAK PRZYRZĄDZAĆ POTRAWY DLA DZIECI

Kisiel z fosfatyny.

2 łyżeczki fosfatyny,

½ szklanki mleka.

Rozrobić fosfatynę w małej ilości mleka zimnego, dolać do ½ szklanki gorącego mleka i mieszając ciągle gotować chwilę aż zgęstnieje. Wlać na talerzyk lub filiżanki, a gdy ostygnie podać dziecku.

RYŻ Z JABŁKAMI.

5 — 6 łyżek ryżu,

2 jabłka,

4 łyżeczki cukru,

trochę masła.

Ugotować ryż pod pokrywką, aby był sypki (najlepiej dojdzie w piecyku) potem kłaść do rondelka wysmarowanego masłem jedną warstwę ryżu i jedną warstwę jabłek surowych pokrajanych w talarki lub kostkę. Jabłka przesypuje się cukrem. Rondelek można po nasmarowaniu masłem wysypać bułeczką.

Redaktorka Wanda Pełczyńska | Górnośląska 20. P. K. O. 14555.